

افغانستان: فروش استخوان پدر برای دوام زندگی!

نوشته دکتر پرویز ورجاوند

درباره سرزمین جنگ‌زده و ویران گشته افغانستان که مردم آن در چند سال پیش با بزانو درآوردن بزرگترین ارتش جهان و اسیر قدرت سلطه‌گری چون اتحاد جماهیر شوروی حماسه‌ای چون شکست آمریکا از ویتنام را آفریدند، روزی نیست که خبری در زمینه‌های مختلف بر روی تلکس‌های خبری جهان نقش ننهد. در یکسال اخیر، گذشته از خبرهای مربوط به درگیری گروه‌های مختلف، به ویژه طالبان و دولت افغانستان و موضع‌گیری‌های قدرتهای جهانی و منطقه‌ای، اخباری درباره شرایط زندگی دردناک مردم این سرزمین در زمینه‌های مختلف نیز انتشار می‌یابد. اخباری که باید وجدان بشری را بلرزاند، ولی دریغ و درد که همگان به راحتی از کنار آنها می‌گذرند و لذا خیلی زود بدست فراموشی سپرده می‌شوند.

چند روز پیش روزنامه «تایمز» لندن خبری منتشر کرد داتر بر اینکه «مردم شهر جنگ زده کابل استخوانهای مردگان را از قبر درآورده برای استفاده در تهیه غذای ماکیان می‌فروشند. به نوشته تایمز تجارت استخوان مردگان پس از سالها جنگ در افغانستان به صورت یک تجارت ساده در کابل درآمده است. براساس این گزارش، خریداران پاکستانی هستند که از استخوان‌ها برای تهیه غذای حیوانات، صابون و روغن خوراکی استفاده می‌کنند... تایمز از قول یک پسر بچه چهارده ساله که در حال کندن قبر در غرب کابل بود نوشت: او پس از سقوط پایتخت افغانستان به دست «طالبان» مجبور به این کار شده است!»

آری شرابست را در این سرزمین به جانی رسانیده‌اند که برای زنده ماندن، گروهی از فرزندان از استخوان پدران خویش هم نمی‌گذرند. راستی چه کسانی و چه جریانها و قدرتهای دست اندرکارانند تا از مردم افغانستان به جرم پایداریها و سرسختی‌شان در برابر تجاوزگران، اینچنین انتقام بگیرند.

امروز دیگر با گفته‌های صریح خانم بوتو بر هیچ فردی پوشیده نیست که یورش طالبان به جلال‌آباد و سپس کابل، با نقشه‌ای از پیش طرح شده آمریکا، یاریهای مالی عربستان و قدرت نظامی و اجرائی پاکستان انجام‌پذیر شد. امری که مقامهای آمریکائی نیز آن را وقیحانه به گردن گرفتند. از زمان این رویداد تاکنون

فسریدهای دولت افغانستان و انتشار مدارکی که روشنگر دخالت‌های مستقیم ارتش پاکستان در تجاوز به این کشور بوده راهی به جانی نبرده است. هیچ قطعنامه یا اخطاری از جانب سازمان ملل و شورای امنیت صادر نگردید و پاکستان مورد خطاب قرار نگرفت. هیچ مرجعی به اسیران پاکستانی که در جریان حمله دستگیر شده بودند و تانکهای پاکستانی و حمله هواپیماهای پاکستان به شهر «سرودی» توجهی نکرد. در عوض مشاور آقای «مستیری» نماینده سازمان ملل در افغانستان که یک نفر آمریکائی بود از نیروهای طالبان که به کابل وارد شده بودند به عنوان «ارتش صلح» یاد کرد.

یکه تازی پاکستانی‌ها

آقای عبدالرحیم غفورزای کمیل وزارت خارجه



دکتر پرویز ورجاوند

افغانستان در جلسه مشترک شورای امنیت و ۱۲ عضو دیگر سازمان ملل، از جمله همسایگان افغانستان، گزارش جامعی درباره تجاوز پاکستان به افغانستان داد و از نقش ارتش و نیروهای امنیتی و میلیشیای پاکستان در جریان تصرف کابل از سوی طالبان با نشان دادن مدارک یاد کرد و درباره دستگیری عوامل پاکستان که با میانجیگری عربستان آزاد شده بودند گزارش داد. او درباره حمل اسلحه به وسیله هواپیماهای ارتش پاکستان برای طالبان گزارش روشنی داد. او درباره اختیار گذاردن موشکهای جدید از سوی پاکستان و نقش بنیادین طالبان در کار قاچاق پر حجم مواد مخدر اطلاعات بسیاری را در مهم‌ترین مرجع جهانی در اختیار گذارد. در پایان از شورای امنیت بنام دولت افغانستان تقاضا کرد تا نسبت به استقرار یک پست نظارت سازمان ملل بین مرز پاکستان و افغانستان برای جلوگیری از رساندن اسلحه به افغانستان اقدام فوری انجام شود، تقاضائی که اگر کوچکترین حسن نیتی در میان بود می‌بایست به عنوان یک گام مؤثر و مثبت

مورد توجه قرار گیرد.^۲ در نشست مزبور هیچگونه هشدار بی‌پاسی به پاکستان داده نشد و از دولت آقای ربانی به عنوان دولتی که مورد تجاوز قرار گرفته حمایت نکردند. در پی آن در بیست و چهارمین اجلاس وزیران امور خارجه سازمان کنفرانس اسلامی در اندونزی بدترین و نامعقول‌ترین رفتار با نماینده دولت آقای ربانی شد و از قرار گرفتن هیأت مزبور در جایگاه خود به بهانه دامن زدن به اختلاف گروه‌های مختلف در افغانستان جلوگیری کردند. انجام این کار در عمل به مفهوم حمایت کنفرانس از طالبان بود.

جالب آنکه وزیر خارجه جمهوری اسلامی نیز در این کنفرانس در سخنان خود به تکرار گفته‌های همیشگی خود پرداخت و حتی بخود زحمت نداد تا از دولت آقای ربانی نام ببرد و از تلاشهای آن طی چند سال اخیر در استقرار یک دولت در افغانستان در راستای حفظ هویت ملی این کشور یاد کند.^۳ این همه در حالی است که طی این چند سال، پاکستان بدون هرگونه بیم و رعایت ابتدائی‌ترین اصول دیپلماسی، از موضع قدرت درباره افغانستان عمل کرده و هرکار که خواسته انجام داده است. در جریان حمله برنامه‌ریزی شده به هرات، پاکستان در شب قبل از حمله در جلسه‌ای با شرکت سفیر آمریکا- ترکی فیصل مسئول امور امنیتی عربستان و مسئول امنیتی ارتش پاکستان، برنامه قطعی را عرضه کرد و با تأیید حاضران بی‌پروا به مورد اجراء گذارد. پاکستان اگر از موضع بی‌تحرك ایران در این مورد اطمینان نداشت، هرگز جرأت انجام چنین اعمال گستاخانه‌ای را پیدا نمی‌کرد. ایران می‌بایست طی این سالها به دولت پاکستان می‌فهمانید که حق ندارد در هر منطقه افغانستان که خواست جولان بدهد و گروه‌های مورد حمایت خود را مسلط بگرداند. ما در حالیکه نسبت به اعمال تشنج‌آفرین پاکستان در منطقه‌های مجاور مرزهای خود واکنش بایسته نشان نمی‌دهیم، چگونه است که به هر مناسبتی به کشورهای قدرتمند جهان و به ویژه آمریکا هشدار می‌دهیم که قدرت نظامی ما را نادیده بگیرند و بدانند که ما توان درهم شکستن هر تجاوزگری را داریم؟

پاکستان با وجود درگیریها و مشکلات بسیاری که در داخل و خارج با آن دست بگریبان است، حتی در شرایط کنونی که دولتی موقت بر سر کار دارد، لطف‌های از برنامه‌های خود در قبال افغانستان غفلت نمی‌ورزد، چنانکه اخیراً به منظور گشودن راه ارتباطی

با آسیای مرکزی تعداد قابل ملاحظه‌ای ماشین آلات سنگین راه‌سازی و اعتبار مالی در اختیار طالبان قرار داد و عوامل فنی-نظامی خود را مأمور انجام این مهم ساخت. پاکستان بدون توجه به اعتراض‌های دولت افغانستان و توصیه‌های کنفرانس‌ها و سازمان‌های جهانی دایره دخالت نکردن در اوضاع آن سرزمین، با پی‌روائی هرچه تمامتر لحظه‌ای فرصت را از دست نمی‌دهد و براین نکته آگاهی دارد که فقط در اوضاع آشفته افغانستان است که می‌تواند بر منطقه نفوذ خود بیافزاید و عوامل خود را در بخش‌های هرچه بیشتر آن سرزمین مسلط بگرداند. امروز پاکستان با هوشمندی و اقدام از موضع قدرت بر بخش عظیمی از افغانستان سلطه یافته است و دیگران و از جمله ایران را در مقابل عملی انجام شده قرار داده است. بجز هند که به دلیل درگیریهایش در مورد کشمیر با پاکستان، گاه به گاه رفتار پاکستان را در مورد افغانستان محکوم می‌کند.^۴ هنوز یک مورد را سراغ نداریم که مقام‌های ایران در برابر یک‌تازی‌های پاکستان موضع بگیرند و آن را از ادامه تجاوز گریه‌ایش باز بدارند. راستی این همه سکوت و مناشات را به چه باید تعبیر کرد؟

پاکستان با حمایت بی‌دریغ آمریکا برآنست تا به یاری طالبان، یکی در پی دیگری گروه‌های جهادی را خلع سلاح کند و در پایان طی یک رویداد از پیش تعیین شده رژیمی قابل توجیه را که از خشونت‌ها و

فئسری‌گریها و بی‌فرهنگی‌های طالبان و سلامحمد عمرها در آن نشانه‌ای نباشد، بر افغانستان حاکم بگرداند.

مقاومت ادامه می‌یابد...

مثلث آمریکا، پاکستان و عربستان از آغاز نبردهای رهائی بخش مردم افغانستان در برابر تجاوز شوروی تا به امروز کوشیده است تا با دادن پول و اسلحه به گروه‌های جهادی آنها را در اختیار بگیرد و از راه کاستن از کمک‌ها، برخی را نسبت به بعضی دیگر در تنگنا قرار دهد و به حرف شنوی وادار کند. امروز سیاست مثلث مزبور اینست که با در تنگنا قرار دادن مردم جنگ زده افغانستان و جلوگیری از رساندن آذوقه و نیازهای اولیه، آنها را وادار سازد که در برابر جریان واپسگرا و خشن طالبان که با همه مظاهر فرهنگی جامعه افغانستان سرستیز دارند و برآنست تا زنان آن سرزمین را زنده در گفن بدارند و نوای موسیقی را بر همگان حرام بدارند، سر تسلیم فرود آورند. ولی مردم دست از مقاومت نکشیده‌اند و با نگاهی به گذشته نزدیک مسلم است که به ستیز خود ادامه خواهند داد و تا چهره‌هائی چون شیر لایچ شیره، احمد شاه مسعود در آن جامعه سلجشورانه می‌جنگند، نور امید در دلها زنده خواهد بود و اگرچه وادار شوند تا نان خویش را از فروش استخوان

عربزانشان تأمین کنند، ولی شرف و آزادی خود را طی سالها نبرد با بزرگترین ارتش جهان بدست آورده‌اند به نژاد دست پروردگان استعمارگران انگلیسی به گرو نخواهند گذارد.^۵

خیزش مردم هرات در دو روز آغاز دیماه در برابر تجاوزگران تا دندان مسلح که منجر به آوردن نانکها و نفر برها و انبوه افراد مسلح به خیابانها و گشودن آتش بسوی مردم شد، نشانه آنست که این مردم سرتمکین فرود نمی‌آورند. سرزمین هرات که در طول تاریخ یکی از کانونهای درخشان فرهنگ آفرین حوزه فرهنگ ایرانی بوده است، سرزمینی نیست که آن پیشینه پرشکوه را بدست فراموشی سپارد و اجازه دهد تا یاد و خاطره نقش و نگارهای خوش رنگ و سرشار از پیامهای شادی و زندگی بخش آن را، سیاهی‌های قیرگون اندیشه‌های طالبان بگیرد.



زیرنویسها:

۱- اطلاعات، یکشنبه دوم دی ماه ۱۳۷۵.

۲- اطلاعات، شنبه ۲۵ فروردین ۱۳۷۵.

۳- رجوع کنید به متن سخنان وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی در اجلاس مزبور در صفحه ۱۲ اطلاعات چهارشنبه ۲۱ آذر ۱۳۷۵.

۴- سلام، شنبه اول دی ماه ۱۳۷۵.

۵- اطلاعات، سه‌شنبه چهارم دی ماه ۱۳۷۵.

PLASKA
PVC TILE & WALL PAPER



پلاسکا

کاشی و کاغذ دیواری پی وی سی

• دفتر مرکزی: یزد، خیابان کرمان، پلاک ۹۲۸، تلفن: ۳۱۴۱۴-۰۳۵۱، فاکس: ۳۷۱۱۸-۰۳۵۱، تلکس: ۳۱۲۷۹-PUTXIR

• دفتر تهران: چهارراه کالج، نبش پمپ بنزین خیابان حافظ، شماره ۳۸۴، تلفن: ۶۷۱۰۲۱-۶۷۳۱۳۶

پلاسکا: قابل شستشو، زیبا و با دوام در طرح‌ها و رنگهای متنوع با ثبات رنگ عالی در

مقابل نور قابل نصب بر روی کلیه سطوح اعم از سیمانی، گچ و خاک و پلاستیکی، چوبی.

PLASKA: Good Insulation against Heat, scrubbable, water Proof, Good light fastness, peelable.